

РЕШЕНИЕ

№ 763

гр. София, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 28.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **10137** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 226 АПК.

Образувано е въз основа на решение № 8446/25.8.2023 г., постановено по адм.д. № 4987/2022 г. на ВАС, с което е отменено решение № 1700/15.3.2022 г. на АССГ, 14-ти с-в, постановено по адм.д. № 8571/2021 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав. Прието е, че съдът не е изпълнил задължението си да извърши самостоятелна преценка на събраните доказателства и обсъждането им във връзка с възраженията на страните. Не са дадени указания на страните по разпределение на доказателствената тежест, вкл. и да им укаже да ангажират доказателства за факти от значение за делото.

На основание чл. 226, ал. 1 АПК производството по делото, при новото му разглеждане, започва от първото незаконосъобразно процесуално действие. На основание чл. 226, ал. 2 АПК при новото разглеждане на делото се допускат само писмени доказателства, които не са могли да бъдат известни на страната, както и доказателства за новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд. При новото разглеждане на делото жалбоподателят не взе становище по делото.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика оспорва жалбата. Моли да се отхвърли по съображения в решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не взе становище по жалбата.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото

доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, приема следното:

Съдът, в изпълнение на указанията на ВАС, разпредели доказателствената тежест – така определението от 26.10.2023 г. и даде указания в тази насока. Освен това, видно от първоначалното решение, както и отменителното решение на ВАС, жалбоподателят е бил уведомен за разпределяне на доказателствената тежест при ревизии, по реда, по който е извършена процесната.

Жалбоподателят, при повторното разглеждане на делото, не представи нови доказателства, а представи, с молба от 21.11.2023 г., 5 бр. РКО и извлечение от сметка, които вече са представени от него при първоначалното разглеждане на делото. В същата молба посочи, че не оспорва приетите от данъчните органи констатации, че сумата от 9500 лв. е внесена в дружеството „Северина 2000“ ЕООД като физическо лице. Сумата от 2687,46 лв. представлява начислен от „Брос Р“ ЕООД корпоративен данък, внесен от жалбоподателя като физическо лице. Твърди, че посочените суми са му възстановени в брой от наличности на дружествата. Това е видно от доказателствата за 2017 г. Твърди, че като е приел тези факти за недоказани, органът постановил незаконосъобразно решение.

Същевременно, от представените при първоначалното разглеждане на делото доказателства, се установява следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221521003976-020-001/14.7.2921 г, издадена от Т. П. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128Л 8.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Р. И. Ж. за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г. и от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г.

За резултатите от ревизията е издаден ревизионен доклад /РД/ №22221521003976-092-001/26.01.2022 г.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221521003976-091-001 [13.04.2022 г., издаден от П. Г. Г., на длъжност началник на отдел „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. — орган, възложил ревизията, и Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. ръководител на ревизията. Актът е връчен на 09.05 2022 г. по електронен път.

С РА са установени задължения за внасяне на данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2018 г. в размер на 23 352,82 лв. и лихви в размер на 6 999,92 лв.

С Решение № 1160/26.07.2022 г. директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. е изменил акта в тази част, като определеното с акта задължение от 24 994, 76 лева е намалено на 5645,08 лева, заедно със съответните лихви.

Р. И. Ж. е местно физическо лице и на основание чл. 6 и чл. 8, ал. 1 от ЗДДФЛ е данъчно задължено лице за доходи, произтичащи от източници в България и чужбина. За периода от 1.1.2014 г. до 31.12.2018 г. се осигурява като самоосигуряващо се лице в „МАРСИЛИЯ 2001” ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Р. Ж. е женен и има три деца, които са били непълнолетни през ревизираните периоди.

За ревизираните периоди е регистриран и като ЕТ „БРОС РАДОСТИН ЖЕЛЕЗЧЕВ”, ЕИК[ЕИК], както и е едноличен собственик на капитала и управител на: „БРОС“

ЕООД, ЕИК[ЕИК], „БРОС ИНВЕСТ 2010“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „СЕВЕРИНА 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „СЕВЕРИНА 2002“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], като е съсобственик на равни части от капитала с Д. И. Ж. в „МАРСИЛИЯ 2001“ ООД, ЕИК[ЕИК].

В предходни контролни производства на Р. Ж. са извършени: Проверка за съпоставка на доходи и имущество на физическото лице за периода от 01.1.2014 г. до 31.12.2018 г., приключила с Протокол №ПФ-22221520000418-073-001/05.07.2021 г. и ревизия за определяне на задълженията по данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2014 г. от 31.12.2014 г., приключила с Ревизионен акт, отменен с Решение на директора на дирекция ОДОП С.. Събраните доказателства от проверката за съпоставка на доходи и имущество на физическото лице са присъединени към процесната ревизия с Протокол №Р22221521003976-ППД001/08.09.2021 г.

В хода на проверката на жалбоподателя е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице №w-22221520000418-040-001/17.07.2020 г., с което са изискани документи, писмени обяснения и декларации, конкретно описани в 26 точки.

В отговор на горесцитираното искане, с придружително писмо вх. №17-00 428#12/03.08.2020 г. са представени документи и декларации, описани подробно в РД, в т. ч. служебни бележки по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ за доходи от наем или от друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество за периодите от 2014 г. до 2018 г.; нотариални актове /НА/, договори за покупко-продажба и постановления на частен съдебен изпълнител /ЧСИ/ за възлагане на недвижими имоти; договори за покупко-продажба на леки автомобили; договори за наем, сключени с различни наематели. Представен е договор за дарение от 27.1.2011 г., сключени между родителите- И. Ж. И. и Т. Р. И., като дарители и Р. И. Ж. като надарен, съгласно който родителите безвъзмездно даряват на сина си 900 000 лв. Дарението ще се извърши на части, по банков път, по сметки на надарения, или в брой, с подписана разписка. Договорът е сключен за срок от 10 години.

В писмени обяснения са посочени за всяка от проверяваните години размер на получени доходи от наем и търговска дейност, доходи от продажба на недвижим имот и МПС, за които са приложени договори, доходи от дарения, Представени са договори за наем, сключени със следните наематели: ЕТ „КРС-ИЛИЯ ИЛИЕВ“, ЕИК[ЕИК], „СЕВЕРИНА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „СИБАНК“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], „МАРСИЛИЯ ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ЗАЛОЖНА КЪГЦА „КЕШ ФИНАНС“ ООД, ЕИК[ЕИК].

Декларирани са притежавани през проверявания период недвижими имоти както следва: апартамент в [населено място], [улица]- по НА от 2002 г., апартамент в [населено място],[жк]по постановление за възлагане от ЧСИ от 2012 г., магазин в [населено място] по НА от 2006 г., поземлени имоти в [населено място] по договори от 2007 г., магазин в [населено място] по НА от 2009 г., търговско помещение ¹/₂ част в [населено място],[жк]по НА от 201 S г., съсобственост с „АФИА ФАРМАСИ“ ЕООД, търговски обект в [населено място] по НА от 2014 г., търговско помещение в [населено място], ул. Г.С. Р.” №34 по постановление за възлагане от ЧСИ от 2014 г., търговско помещение гараж в [населено място],[жк]по НА от 2018 г.

Декларирани са притежавани за проверяваните периоди МПС -лек автомобил „Ф. П.“. придобит през 2002 г., лек автомобил „А. А4“ придобит през 2003 г., два

леки автомобилa „А. А 6“ придобити съответно през 2014 г. и 2018 г. Представена е декларация за постоянно използвани безвъзмездно активи — мобилен телефонен номер 0897 939 550, собственост на „СЕВЕРИНА“ ЕООД и декларация за съгласие за разкриване на банкова тайна.

При проверката с връчено ИПДПОЗЛ №/ПФ-22221520000418-040-002/04.2021г., изискани са документи и писмени обяснения относно формиране на декларираните налични парични средства в брой 1.1.2014 г., както и документи във връзка със закупени недвижими имоти по предварителни договори с „ИНВЕСТ ФАРМ“ ЕООД и Г. М. Г. за закупени недвижими имоти.

В писмено обяснение с вх.№17-00-428#36/12.5.2021 г. жалбоподателят е посочил, че с Г. Г. има сключен предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот, а с „ИНВЕСТ ФАРМ“ ЕООД няма сключван такъв. Декларирано е, че посочените в нотариалните актове цени на имотите са действително уговорените, което е потвърдено и пред нотариусите. Приложени са банкови извлечения и издаден на Р. Ж. РД №1307747/14.10.2013 г. при ревизия за периода от 01.01.2005 г. до 31.12.2009 г., с който е установено превишение на доходите над разходите към 31.12.2009 г. в размер на 76 361,40 лв.

При проверката на задълженото лице са връчени още две искания, с които са изискани документи и писмени обяснения относно произхода на внесени от него парични средства по банкови сметки през 2014 г. и 2018 г. Съгласно дадените писмени обяснения паричните средства са с произход дарения от родителите, съгласно представен Договор за дарение от 27.01.2011 г., доходи от наем и от продажба на имущество, придобити в страната. За проверявания период жалбоподателят е декларирал средномесечен разход за издръжка и живот на семейството в размер на 300,00 лв.

По банкова сметка на Р. Ж. в О. АД са постъпили парични средства от сметка на бащата И. Ж. И. от 90 лв. през 2014 г. и за 2018 г. в размер на 159 400.00 лв. В тази връзка на И. Ж. И. е връчено ИПДПОТЛ № ПФ22221520000418-041-037/12.05.2021г., с което са изискани документи относно произхода на предоставените средства на Р. Ж..

В представените писмени обяснения с вх.№17-00-428#36/20.05.2021 г. бащата И. И. е изброил преведените суми на Р. Ж. по размер и дати на преводи, а за произход на средствата е посочил, че са от отдаване под наем на собствен недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], който е семейна собственост на двамата със съпругата му Т. Р. И.. Декларирал е също, че преведените суми от 90 лв. през 2014 г. и 159 400.00 лв. през 2018 г. са доходи от продажба на търговско предприятие ЕТ „КРС-ИЛИЯ ИЛИЕВ“, ЕИК[ЕИК], на „СЕВЕРИНА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], като част от сумите, получени от „СЕВЕРИНА“ ЕООД, са дарени на сина Р. Ж.. Приложени са: договор за продажба на търговско предприятие от 29.06.2010 г., съгласно който ЕТ К.-И. И.“ продава на „СЕВЕРИНА“ ЕООД, като съвкупност от права, задължения и фактически отношения, заедно с фирмата на едноличния търговец „КРС И. И.“,

както и всички активи и пасиви на предприятието за сумата от 420 лв., от които 140 лв. са изплатени от купувача на продавача при подписване на договора, а остатъкът от 280 000,00 лв. следва да бъде заплатен в срок до 31.12.2010 г.; договор за дарение от 27.01.2011 г. и банкови нареждания.

При проверка в информационната система на НАП е установено, че И. И. е подавал ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, с които е декларирал доходи, при наличието на които може да се направи извод, че той има възможност да дари средства на своя син Р. Ж..

В хода на ревизията на Р. Ж. е връчено Уведомление по чл. 124, ал. от ДОПК №Р-22221521003976-113-001/13.09.2021 г., за констатирано в хода на ПУФО превишение на разходите над приходите за 2015 г. и 2018 г., поради което са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 5 и т. 7 от ДОПК и основата за облагане ще бъде определена по особения ред на чл. 122- 124 от ДОПК. С връчено ИПДПОЗЛ №Р-22221521003976-040-002/13.09.2021 г. от ревизираното лице е изискано да представи декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за 2015 г. и 2018 г. Такива са представени.

За целите на ревизията са извършени проверки в информационната система на НАП относно: подадени ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ; подадени справки по чл. 73 от ЗДДФЛ; сключени трудови договори и подадени декларации за осигуряване; извършени са и проверки в Търговския регистър и Имотния регистър на Агенция по вписванията относно вписвания, обявени актове, притежавани недвижими имоти и сделки с тях.

Въз основа на събраните документи, ревизиращите органи са пристъпили към изясняване на обстоятелствата, свързани с доходите, имущественото състояние и разходите на Р. Ж..

Относно източници и размер на доходите, при извършена справка в информационната система на НАП, за периода от 1.1.2014 г. до 31.12.2018 г. е констатирано, че няма данни за подадени уведомления по чл. 65, ал. 5 от КТ за сключени договори по трудови правоотношения и приравнените на тях правоотношения.

За жалбоподателя са подавани декларации обр. №1 от „МАРСИЛИЯ 2001“ ЕООД, като самоосигуряващо се лице върху осигурителен доход за 2018 г. в размер на 510,00 лв.

По отношение на източниците и размер на доходите за 2018 г., видно от представени служебни бележки по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ и подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ се установява следното:

В Приложение № 4 са декларирани доходи от наем или от друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущества в размер на 18 693,27 лв., в т.ч. от: О. АД в размер на 5 923,27 лв.; „СЕВЕРИНА“ ЕООД в размер на 2820.00 лв., „ЗАЛОЖНА КЪЩА-К. ФИНАНС“ в размер на 4950,00 лв. и „МАРСИЛИЯ ИНВЕСТ“ ЕООД в размер на 5 лв. Разходи за дейността в размер на 869.33 лв. Общ размер на облагаемия доход 16 823.94 лв. Не са удържани задължителни осигурителни вноски по чл. 40, ал. 5 от ЗЗО, внесени за текущата

или за минали години. Декларирана е годишна данъчна основа за доходите от наем в размер на 1 6 823,94 лв., авансово удържан през годината данък от платеща на дохода в размер на 438,94 лв.

В Приложение № 10 е декларирано ползване на данъчно облекчение за две деца в размер на 400,00 лв.

Декларирана е сума на годишните данъчни основи по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 16 823,94 лв., общ размер на данъчните облекчения — 400,00 лв., обща годишна данъчна основа в размер на 16 423,94 лв., данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 1 642,39 лв., данъци подлежащи на приспадане от данъка върху общата годишна данъчна основа в размер на 1 438,94 лв., данък за довносяне в размер на 203,00 лв., внесен на 22.04.2019 г.

От справка в системата на НАП относно подадени справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за 2018 г. не са установени данни за изплатени доходи от други източници, освен изброените по-горе.

Н. размер на доходите от наем за 2018 г. от 17 254,33 лв., от които 14 358,16 лв. са постъпили по сметка на жалбоподателя в О. АД.

Извършени са проверки в Службите по вписвания по местонахождението на имотите в [населено място], [населено място], [населено място], [населено място]. Установяват се следните сделки с недвижими имоти:

с НА № 116 от 30.04.2015 г. Р. И. Ж. и „АФИЯ ФАРМАСИ“ ЕООД, ЕРК[ЕИК] са закупили по $\frac{1}{2}$ идеална част за всеки от купувачите от „ИНВЕСТ ФАРМ“ ООД, ЕИК[ЕИК]— продавач, недвижим имот с предназначен за търговска дейност със застроена площ 358,54 кв. м., находящ се в [населено място], ж.к. „Л. 3“, бл. 346 за от 102 000 лв., в т.ч. за Р. в размер на 51 000,00 лв., -

С НА №104 от 27.11.2018 г. Р. Ж. е закупил от Г. М. Г., ЕГН 740924xxxx за сумата от 320 000 евро следните недвижими имоти, находящи се в [населено място],[жк], [улица], №5Б, а именно:

магазин на две нива — сутерен /първо ниво/ със застроена площ от 343,58 кв. м. и партер /второ ниво/ със застроена площ от 261 ,66 кв. м.;

подземен гараж № 20 с площ от 38.79 кв. м.

Относно движимо имущество видно от предоставените документи от „Пътна полиция - КАТ“ и от жалбоподателя се установява, че за ревизираните периоди Р. Ж. е регистриран като собственик на лек автомобил „А.“, модел „А б“ с рег. [рег.номер на МПС] , закупен за сумата в размер на 9 000 лв., съгласно сключен договор за покупко-продажба на МПС от 13.12.2018 г. с Р. Д. М., ЕГН 66121 lxxxx и С. И. М.

В хода на предходната ПСИДФЛ са извършени насрещни проверки на посочените дружества и ЕТ и с връчени Искания са изискани документи и писмени обяснения относно предоставени и върнати заемни средства и допълнителни парични вноски в дружеството от Р. Ж. в качеството му на физическо лице, като от дружествата и ЕТ са представени отговори, съгласно които от страна на жалбоподателя не са предоставяни заеми към дружествата

както и допълнителни парични вноски, съответно от дружествата не са изплащани дивиденди.

За налични пари в брой към 31.12.2017 г. е приета сумата от 162127,69 лв., към 31.12.2018 г. - 0,00 лв. Сумата от 162 127,69 лв., приета за крайно салдо към края на 2017г. и начално салдо за 2018 г. е изчислена на базата на парични средства в брой към 01.1.2017 г. в размер на 166 297,11 лв., налични по банкови сметки към 01.01.2017 г. - 14 944,57 лв. и към 31.12.2017 г. - 7 965,90 лв. Приходи за 2017 г. общо в размер на 37 138,31 лв. и разходи общо в размер на 48 286,40 лв.

Относно притежавани движими имоти и вземания от трети лица Р. Ж. не е декларирал такива. Декларирал е, че няма получени и предоставени заеми и при ревизията не са установени такива.

Относно имущество, придобито по безвъзмезден начин, е декларирал получени дарения на парични средства от съпругата М. Ж. и от родителите си И. Ж. И. и Т. Р. И., съгласно договор за дарение от 27.01.2011 г. Получените суми са видни и от движенията по банкова сметка на лицето в О. АД.

Декларирал е, че няма и при ревизията не са установени притежавани акции и дялови участия в задгранични дружества, движима и недвижима собственост в чужбина, както и получени други доходи от източник извън страната.

Относно пътувания в чужбина е декларирано туристически пътувания през 2018 г. до Гърция. За пътуванията не са декларирани разходи и при ревизията не са установени документално доказани разходи, но са установени плащани при търговци чрез ПОС терминал, които са взети предвид при съпоставката на притежаваните имущества и направените разходи с получените доходи.

Относно сключени договори за наем. Р. Ж. е сключил такива договори като наемодател, като получените доходи от тях е декларирал в подадените ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за съответните периоди. Не са установени данни за сключени договори като наемател, договори за управление и контрол и други по извънтрудови правоотношения.

Във връзка с извършени разходи за застраховки са представени застрахователни полици за застраховки на автомобили, съгласно които разходите за застраховки за 2018 г. са 328,21 лв.

Относно разходи за издръжка на семейството ревизиращите органи са взели предвид декларираната средно-месечна сума от 300,00 лв. и документално доказаните разходи.

От получени отговори от трети лица и от справка за декларирани продажби към Р. Ж. от регистрирани по ДДС лица се установяват комунални разходи за вода, газ, топлоенергия и други разходи.

В резултат на анализ на събраните доказателства са констатирани обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2, т.5 и т. 7 от ДОПК, поради което на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22221521003976-113001/13.09.2021г., с което ревизираното лице е уведомено, че основата за облагане с данъци ревизираните периоди ще бъде

определена по реда на чл. 122 от ДОПК.

В отговор на връченото уведомление, Р. Ж. е представил писмено становище с вх. №59-00-889/18.10.2021 г., с което е възразил срещу констатираното несъответствие на получените доходи и извършените разходи. Посочил е, че декларираният средномесечен разход за издръжка е на семейството и следва да се вземе предвид $\frac{1}{2}$ от тези средства или за година 1800,00 лв. В сумата са включени и комуналните разходи, поради което последните не следва да се добавят към сумата от 300,00 лв.

В становището е посочено още, че захранването на сметките на дружествата: на „СЕВЕРИНА2000” ЕООД—през 2018 г. в размер на 7000.00 лв. и платен корпоративен данък на „БРОС Р“ ЕООД не са негови разходи, а разходи на посочените дружества, възстановени от касите на дружествата в брой. По отношение на установената при ПСИДФЛ сума за 2018 г. като недоказани документално приходи/доходи в размер на 195 651,38 лв. жалбоподателят е посочил, че представлява средства, които съпругата му М. Ж. е изтеглила от банковите си сметки, предоставила му ги е в брой и той ги е внесъл по банковите си сметки в Ю. и О. за периода.

Ревизиращите органи са отхвърлили аргументите относно средномесечният разход за семейството и са посочили, че в средномесечната издръжка се включват различни групи разходи /храна, облекло и обувки, съобщения, ел. енергия, транспорт, здравеопазване, пътувания, жилищно обзавеждане и ремонти и др./, както и че в случая домакинството се състои от пет лица — двамата съпрузи и три ненавършили пълнолетие деца, което предполага по-големи разходи за живот.

Относно захранването на сметките на „БРОС ИНВЕСТ 2010” ЕООД и „СЕВЕРИНА 2000” ЕООД и заплащането на корпоративен данък на „БРОС Р“ ЕООД ревизиращите органи са приели, че това са разходи на Р. Ж., предвид факта, че при извършените насрещни проверки посочените дружества не са представили документи и счетоводни регистри, които да потвърждават твърдението на лицето.

Ревизиращите са ОТХВЪРЛИЛИ като недоказано твърдението на Р. Ж. за предоставени през 2018 г. от съпругата М. Ж. в брой парични средства в размер на 195 651,38 лв., тъй като в хода на извършените ПСИДФЛ на двамата съпрузи такива обстоятелства не са декларирани, не са представени писмени доказателства, респективно сочената сума не е отразена в разходната част при съпоставката на направените разходи с получените доходи на М. Ж..

За да пристъпят към определяне на данъчните основи за облагане с данък върху доходите ревизиращите органи са извършили анализ на относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2, т. 16 от ДОПК.Изготвени са таблици за съпоставка на притежаваните имуществва и направените разходи с получените приходи за всеки от ревизираните периоди.

При съпоставката за 2018 г. са включени парични средства в брой към 1.1.2018 г., в размер на 162 127,69 лв. и към края на периода в размер на 0.00 лв.

Наличните пари по банкови сметки към 01.01.2018 г. са в размер на 7 965,90 лв. и към 31.12.2018 г. в размер на 313,44 лв.

Включени са приходи в общ размер от 491 719,66 лв., формирани от доходи от наем на имущество в размер на 17 254,33 лв., вноски на парични средства по банкова сметка в Ю. с неустановен произход — 233 523,69 лв., компенсирани на парични средства от М. Ж. в размер на 9 217,09 лв., получени средства от ЧСИ в размер на 2 124,55 лв., получени дарения от М. Ж. в размер на 70 200,00 лв. и от И. Ж. в размер на 159 400,00 лв.

Включените разходи за 2018 г. са общо в размер на 661 499,81 лв. и са формирани от разходи за издръжка в размер на 3 600,00 лв., комунални разходи общо в размер на 2 216,56 лв. /от които 1 177,88 лв. за Т. и 1038,638 лв. за вода/, разходи за придобиване на недвижимо имущество общо в размер на 627 990,15 лв. /625 865,60 лв. преводи към Г. Г. за закупуване на имот в к-с „М.“ и 2 124,55 лв. за преводи към ЧСИ/. Разход за придобиване на лек автомобил „А. А 6“ в размер на 9 000,00 лв., разходи при плащане чрез ПОС терминал в размер на 2 578,53 лв., хранене на сметки на собствени дружества със суми общо в размер на 7 000 лв., платени данъци, такси, осигуровки и др. общо в размер на 5 344,11 лв., разходи за застраховки в размер на 328,21 лв., други разходи по фактури, издадени от регистрирани по ЗДДС лица - 3 442,25 лв.

В резултат на съпоставката за 2018 г. ревизиращите органи са приели, че е налице несъответствие между доходите и извършените разходи; документално недоказани приходи в размер на 233 523,69 лв., които не са декларирани. Сумата на документално недоказаните приходи/доходи е приета за облагаем доход, придобит през данъчната 2018 година с характер на доход от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. За периода са установени документално доказани приходи в размер на 258 195,97 лв. и документално извършени разходи в размер на 661 499.81 лв. При съпоставката на доходите и извършените разходи от Р. Ж. е извършена компенсация със средства на съпругата М. Ж., които са намерили отражение като разход при нейната съпоставка,

Ревизиращите органи са приели, че за 2018 г. са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 7 от ДОПК. Прилагайки особения ред на облагане са определили данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК в размер на 249 947 лв., върху която е определено задължение за данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 24 994,76 лв.

При оспорване на РА пред ответника, в решението си № 1160/26.7.2022 г. са е извършени следните корекции: в приходната част на таблицата за съпоставка за 2018 г., на ред 14 (РД, л. 68 от делото) „други източници на средства - 242 740,78 лв., вместо включените 233 523.70 лв. средства с недоказан произход, е прието, че следва да бъдат включени 40 026, 89 лв. След тази корекция резултатът в таблицата за съпоставка между приходите, притежавано имущество и извършените разходи е превишение на приходите над извършените разходи, в размер на 354,46 лв.; внесените от жалбоподателя

средства през 2018 г., в размер на 40 026, 89 лв. по сметката му в Ю. се явяват документално недоказан доход и се приемат за облагаем доход, с характер на доход от други източници, по смисъла на чл. 35. т. 6 ЗДДФЛ. За сумата от 40026,89 лв. е приел, че представляват укрит доход и са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1. т. 2 и т. 7 ДОПК - наличие на укрит и недеklarиран доход, а ревизиращите органи надлежно са уведомили лицето, по реда на чл. 124, ал. 1 ДОПК.

Видно от мотивите на оспореното решение е прието, че данъчната основа за облагане, определена по реда на чл. 122 ДОПК следва да бъде в размер на 56 450, 83 лв., формирана от годишната данъчна основа за доходите от наем (16823.94 лв.) и данъчна основа на недеklarиран доход (40 026.89 лв.); декларирани данъчни облекчения за деца (400 лв.); върху така определената данъчна основа е дължим данък по чл. 48, ал. 1 ЗДДФЛ, в размер на 5 645, 08 лв. Ответникът е съобразил и наличието на подлежащ на приспадане данък, в размер на 1 438, 94 лв., както и допълнително внесения от жалбоподателя данък, в размер на 203 лв. и е определил данък за довносяне - 4 003, 14 лв., ведно с лихви - 1 199, 93 лв., изчислени за периода от 01.05.2019 г., до 13.04.2022 г.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Ревизионният акт е постановен от органа, възложил ревизията (посочени по-горе) и от ръководителя на ревизията съгласно чл. 119, ал. 2, изр. първо ДОПК.

При постановяването му ответникът НЕ е допуснал съществени нарушения на производствените правила. Видно от представената преписка органът е изпълнил задължението си да събере служебно всички необходими и относими доказателства, вкл. са и изискани такива от жалбоподателя; направени са необходимите служебни справки в Търговския регистър, както и регъстъра на НАП.

Жалбоподателят не сочи каквито и да е доказателства, даващи основание да бъде прието, че органът по приходите „е свързано лице със субекта или е заинтересован от изхода му, или има с някои от другите участници отношения, които пораждат основателни съмнения в неговата обективност и безпристрастност“. Същите мотиви са относими и към възражението, че органът по приходите е участвала и по ревизионното производство по предходна ревизия на жалбоподателя.

Неоснователно е и и твърдението, че процесният РА няма мотиви в частта,

касаеща облагането по особения ред. Освен, че се позовават изрично на мотивите, съдържащи се в РД, издателите на акта са изложили самостоятелни мотиви. Отдавна не се отрича от съдебната практика, че ревизионният доклад съставлява неразделна част от акта и последният може да препраща към мотивите, съдържащи се в доклада. Мотивите, изложени в доклада, са изключително подробни, като за онагледяване са изготвени и съответните таблици.

В процесния случай настоящият състав намира, че са налице предпоставки за извършване на ревизия по реда, по който е извършена процесната. Видно от събраните доказателства следва да се направи извод, че по безспорен начин се установяват следните факти: не е подадена декларация и/или са на лице данни за укрити приходи или доходи (чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2).

Ето защо приложение следва да намери чл. 123, ал. 1 ДОПК, предвиждащ че „в случаите по чл. 122, ал. 1, при определяне на основата по реда на чл. 122, ал. 2 се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато: стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него; направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква „а“ от допълнителните разпоредби явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства”.

Настоящият състав намира, че на нито един етап от производството жалбоподателят не е провел такова доказване /пълно и главно/, именно в резултат на което да се стигне до извод, че то идва да опровергае от РА.

Представените с жалбата и описани в нея заверени фотокопия на оборотни ведомости и РКО, представени и в това производство за изплатени на Р. Ж. суми не установяват и не доказват възможността му да е притежавал на валидно основание през 2018 г. сумата от 40 026, 89 лв. (процесната, спорна), която да внесе по сметката си в Ю. АД. Следва да се отбележи, че те вече са обсъждани в решението на ответника. При произнасянето от ответника основаните на тях възражения са били взети предвид и тези документи вече са послужили като основание за определяне на по-ниска данъчна основа – така мотивите в оспореното решение на стр. 13 и сл., както и диспозитива. Така и изрично изложеното:

„Относно оспорените суми, включени в разходната част на съпоставката за 2018 г. в размер на 2 571,55 лв. за заплатен от банкова сметка на жалбоподателя в О. за корпоративен данък на собственото му дружество „БРОС Р“ ЕООД и в размер на 7000 лв. за извършени преводи от сметка на жалбоподателя по сметка на „СЕВЕРИНА 2000“ ЕООД, настоящата инстанция намира жалбата за основателна като споделя становището, дадено още в оспореното решение на ответника.“

Във връзка с възражението на ревизираното лице срещу отразените разходи за издръжка и живот средно на месец в размер на 300,00 лв., настоящата

инстанция приема изложеното от ревизиращите органи в РА. Като се има предвид обстоятелството, че домакинството на ревизираното лице е петчленно, в т.ч. с три непълнолетни деца и високият стандарт на живот на семейството /видно от събраните доказателства/, необоснована се явява тезата, че общият размер на разходите за домакинството за един месец е 300,00 лв., съответно на всеки от съпрузите - 150,00 лв., а ГОДИШНО 1 800,00 лв. Документално доказани за ревизираното лице са разходите за вода и отопление, които са част от разходите за издръжка на домакинството. Видно от предоставените данни от доставчиците, разходите за вода и топлоенергия надхвърлят декларираните данни за разходи за издръжка. За 2015 г. разходите за вода и топлоенергия са общо в размер на 498,34 лв., а за 2018 г. са общо в размер на 2 216,56 лв., от което следва, че няма основание от декларираната сума от 300,00 лева да бъдат изключени комуналните услуги, тъй като стандартът на лицето и неговото домакинство е над средностатистическия.

Относно сумата от 233 523,69 лв., определена от органите по приходите като недоказани документално приходи, представляващи облагаем доход от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, следва да се отбележи, че ответникът е приел, че жалбата срещу него е частично основателна. Прието е, че за част от сумата /193 496,80 лв./ е било възможно съпругата да я е предоставила на Р. Ж., които последният да внесе по собствената си сметка в Ю.. Както е посочено в решението на ответника, така и в останалите други решения, единствено за разликата до 233 523,70 лв., която е в размер на 40 026,89 лв. не са установени документално доказани приходи на Р. Ж., вместо включените 233 523,70 лв. и компенсирани суми от съпоставката на М. Ж. в размер на 193 496,80 лв., които включват и сумата от 9 217,09 лв., посочена от органите по приходите като компенсирана сума. Именно внесените от жалбоподателя средства през 2018 г. в размер на 40 026,89 лв. по сметката му в Ю. е прието, че се явяват документално недоказан доход и се приемат за облагаем доход с характер на доход от други източници по смисъла на чл. 35. т. 6 от ЗДДФЛ.

По отношение на тези средства не са представени от жалбоподателя, чиято е доказателствената тежест и която доказателствена тежест му бе указана, нови доказателства, от които да може да се направи извод, че те опровергават предположението, че тази сума представлява обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК — наличие на укрит и недеklarиран доход в размер на 40 026,89 лв. Вместо това, жалбоподателят представи вече представени доказателства, които са *взети предвид като при определяне на данъчната основа*.

Ето защо следва да се приеме, че данъчната основа за облагане, определена по реда на чл. 122 от ДОПК, следва да бъде в размер на 56 850,83 лв. формирана от годишната данъчна основа за доходите от наем в размер на 16823,94 лв. и данъчна основа на недеklarиран доход в размер на 40 026,89 лв. Предвид декларираните данъчни облекчения за деца в размер на 400,00 лв. общата

годишна данъчна основа следва да бъде в размер на 56 450,83 лв., върху която е дължим данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 5 645,08 лв.

Предвид подлежащия на приспадане данък в размер на 1 438,94 лв. и доведен данък от жалбоподателя в размер на 203 лв., правилно е определен данък за довносяне в размер на 4 003,14 лв., ведно с лихва в размер на 1 199,93 лв., изчислена за периода от 01.05.2019 г. до 13.04.2022 г.

На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, вр. чл. 7, ал. ал. 2 (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 г., отм. относно изменението с бр. 28 от 2014 г. с Решение № 13062 от 03.10.2019 г. и Решение № 5419 от 08.05.2020 на ВАС - ДВ, бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2020 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2022 г.) , т. 2 от Наредбата за адвокатските възнаграждения жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалвания интерес /5203,07 лв./ , което възнаграждение следва да се определи в размер на 420 лв.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, I отделение, 64 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. И. Ж., ЕГН [ЕГН] срещу частта от ревизионен акт № Р-22221521003976-091-001/13.04.2022 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на НАП – С., изменена с Решение № 1160/26.07.2022 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С., като е определено задължение за довносяне данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ, за 2018 г., в размер на 4 003, 14 лв., заедно със законните лихви - 1 199, 93 лв. за периода 1.5.2019 г. – 13.4.2022 г.

ОСЪЖДА Р. И. Ж., ЕГН [ЕГН] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 420 лв. (четиристотин и двадесет лева).

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС такса от 41,62 лв. В противен случай жалбата следва да бъде върната.

Решението **ДА СЕ СЪОБЩИ** на страните, по реда на чл. 138 АПК.

СЪДИЯ: